Dosarul nr. 5r-299/2024
PIGD 4-24110829-15-5r-02102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 octombrie 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Aliona Sârbu
Grefier Elena Donea

În lipsa:
Contestatarului Viorel Ciobanu, fiind citat legal
Agentului constatator Vitalie Bocevar, fiind citat legal

a examinat în şedinţă de judecată publică, contestația depusă de Ciobanu Viorel împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 664609 din 24 august 2024 și deciziei de sancționare a agentului constatator din cadrul INSP din 24 august 2024,-

C O N S T A T Ă :

La 18 septembrie 2024, Ciobanu Viorel a depus în adresa INSP contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 664609 din 24 august 2024 și deciziei de sancționare a agentului constatator din cadrul INSP din 24 august 2024.

În motivarea contestației, indică că, la 24 august 2024, a fost stopat de agenţii Ministerului Afacerilor de Interne, care i-au declarat că a încălcat limita de viteză.

Nu este de acord cu cele invocate de agenţii de circulaţie, deoarece la intrare în oraşul Cahul a pornit cruise controlul la viteza 55 km/h, fapt care l-a explicat agenților, însă aceștia nici nu au dorit să asculte, spunându-i că achitând amenda va fi mai simplu.

Susține că, în final, i s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 664609 din 24 august 2024, prin care s-a constatat comiterea de către petiționar a contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional şi s-a emis decizia din 24 august 2024, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă contravenţională în mărime de 17 unități convenționale.

Menționează că, a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție.

Relatează că, conform art. 446 din Codul contravențional, agentul constatator era obligat să-i acorde dreptul de a se apăra prin prezentarea probelor de nevinovăţie, mai mult ca atât, la solicitarea de a i se prezenta poza prin care a fost fixată viteza, agentul constatator a ignorat, spunându-i că le va vedea doar în instanţă dacă va depune contestație.

Atrage atenția instanței de judecată asupra faptului că, în procesul-verbal cu privire la contravenţie, la rubrica data încheierii este stipulat – 24 august 2024, iar ora este 08.34, timpul comiterii 08.33, iar decizia nu stabileşte data şi ora în care a fost aplică. Astfel, consideră că această circumstanţă are o importanţă majoră pentru a stabili perioada de timp restrânsă care a avut-o agentul constatator pentru a lua decizia.

Î***n aceiaşi ordine de idei, invocând prevederile art. 384 din Codul contravențional, relevă că, la solicitarea de a i se respecta drepturile legale, şi anume, proba fixării depăşirii limitei de viteză, agentul constatator i-a declarat*** că nu el este obligat să demonstreze vinovăţia, ci petiționarul este obligat să respect limita de viteză. Totodată, i-a solicitat agentului constatator să-i elibereze citaţie pentru a se prezenta la oficiul INSP, fiind o normă legală prevăzută de lege, însă agentul constatator tot a refuzat.

Făcând trimitere la prevederile art. 443 din Codul contravențional, angajaţii statului erau obligați să indice în procesul-verbal: fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie. În **procesul în cauză lipseşte această rubrică ce duce la nulitatea procesului-verbal. A**gentul constatator nu a considerat de cuviinţă să indice faptele date în procesul-verbal de mai sus, iar legiuitorul a stabilit clar că neindicarea acestor elemente duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Subliniază că, procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este semnat nici electronic, nici sămnătura fizică, conform prevederilor art. 443 alin. (5) din Codul contravențional. Astfel, agentul constatator nu a ţinut cont de prevederile art. 445 din Codul contravenţional.

Solicită admiterea contestaţiei aşa cum a fost formulată; anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI 06 nr. 664609 număr convenţional 43323299/3833593; anularea sancţiunii contravenţionale în mărime de 60 unități convenționale în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 664609; încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa mea**,** din motiv că contravenţia nu a fost săvârşită.

Argumentele participanților la proces

Petiționarul Ciobanu Viorel, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, în ședință de judecată nu s-a prezentat.

Agentul constatator din cadrul INSP, Bocevar Vitalie, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, în ședință de judecată nu s-a prezentat.

În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, se efectuează în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr.423/03, par.48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL c. Romîniei, 8 ianuarie 2013, nr. 37576/05 par.30). Instanțele trebuie așadar să facă tot ce se poate în modul rezonabil așteaptat de la ele pentru a cita părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Mihalopa, citată anterior, par.31, și Ovuș c. Turciei, 13 octombrie 2009, nr. 42981 04, par.48).

Prin urmare, instanța de judecată reține că, a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă petiționarul și agentul constatator, în ședința de judecată nu s-au prezentat și, având în vedere că procedura de citare legală a fost respectată, în conformitate cu prevederile 455 alin. (2), (3) din Codul contravențional, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa contestatarului și agentului constatator.

Totodată, ținând cont de prevederile art. 455 din Codul contravențional şi, având în vedere practica Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova), instanţa de judecată ajunge la concluzia de a examina cauza în lipsa părților absente, dat fiind faptului că părțile au obligația de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele dosarului contravențional, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, luând act de cele constatate și analizând legislația relevantă, instanța de judecată găsește contestația neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

La 24 august 2024, agentul constatator din cadrul INSP, Bocevar Vitalie, a întocmit în privința lui Ciobanu Viorel procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 664609 din 24 august 2024, în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, la 24 august 2024, ora 08:33, Ciobanu Viorel conducând prin mun. Cahul mijlocul de transport de model *****, cu număr de înmatriculare *****, a încălcat regimul de viteză pe sectorul respectiv de drum, deplasându-se cu viteza de 70 km/h, prin ce a ignorat prevederile pct. 47 sub. 1) din Regulamentul circulației rutiere.

Acțiunile lui Ciobanu Viorel au fost calificate în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, conform indiciilor: „Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră”.

Prin decizia de sancționare din aceeași dată, lui Ciobanu Viorel pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional i-a fost stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 17 unități convenționale, echivalentul sumei de 850 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale din 24 august 2024, Ciobanu Viorel le-a contestat la autoritatea agentului constatator, la 18 septembrie 2024, iar ulterior contestația, la 02 octombrie 2024, a fost înregistrată la Judecătoria Cahul, sediul Central.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

La speță, instanța reține că, petiționarul Ciobanu Viorel a contestat actul emis de agentul constatator în termen.

Conform art. 458 din Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Art. 440 alin. (1) din Codul contravențional prevede că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Prerogativa instanței de judecată constă în respectarea cu certitudine a prevederilor art. 457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele complet și obiectiv, clarificând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie contravențională, în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil printre care şi prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

Instanța va reține că, pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancțiune prevăzută de lege, dar si extrinseci constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoana abilitată în acest sens – agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanța apreciază că, procesul-verbal cu privire la contravenției beneficiază de prezumția de legalitate şi temeinicie, prezumție care, deși ne consacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanțelor judecătorești. O astfel de prezumție nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumția de nevinovăție. După cum a constatat şi Curtea CEDO (Salabiakuc.Franţei, Hot. din 7 oct. 1988, s.A no 141A, p. 15, 28; Telfner c.Austriei, no 33501/96, 16, 20 mart. 2001; Anghel c. României, no 28183/03, 60, 4 oct. 2007), prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ținându-se cont de miza litigiului, şi respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi în cuantum de 850 lei), cât şi asigurarea posibilității contravenientului de a-şi dovedi susținerile, de a combate prezumția de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumții.

Cu privire la legalitatea deciziei asupra cauzei contravenționale, instanța reține că aceasta a fost întocmită cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, cuprinzând toate mențiunile obligatorii indicate de acest text legal. Decizia asupra cauzei contravenționale conține mențiunile privitoare la numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, descrierea faptei

săvârșite, data comiterii acesteia și semnătura agentului constatator dar și a persoanei în privința căruia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție.

Totodată, instanța mai reține că acesta conține o descriere în concret a contravenției cu specificarea acțiunii contravenientului și a tuturor circumstanțelor de natură a imprima faptei sale caracter de contravenție, agentul constatator atribuind faptei o încadrare juridică corectă și aplicând sancțiunea în limitele stabilite de lege.

Astfel, cu referire la veridicitatea deciziei asupra cauzei contravenționale, instanța nu a constatat elemente de fapt menite să atragă prin sine nulitatea absolută a documentului, sau la completarea acestuia, agentul a respectat rigorile procesului contravențional, iar elementele reținute a fi abateri la caz, constituie încălcări ce nu poate atrage prin sine această nulitate, actul de constatare având puterea veridicității, până la proba contrară.

Pe de altă parte, instanța admite că contravenientul se bucură de o prezumție de nevinovăție în baza căreia are dreptul de a-și propune probe în apărare și de a combate situația de fapt reținută de agentul constatator. Astfel, cele două prezumții nu au caracter absolut, ci unul relativ, prezumția de veridicitate atribuită de lege procesului verbal de contravenție încheiat în baza constatărilor personale ale agentului constatator putând fi combătută prin proba contrarie.

Instanța reține că invocarea referitoare la conceptul că un contravenient beneficiază de prezumția de nevinovăție, nu înseamnă că este suficient ca acesta să conteste procesul-verbal de contravenție pentru a fi exonerat de răspundere. Chiar dacă procesul-verbal nu beneficiază de o prezumție absolută de legalitate și temeinicie, el constituie totuși o probă de vinovăție.

Concluzia instanței de judecată privind faptul că Ciobanu Viorel a comis fapta constatată supra rezultă din analiza şi aprecierea tuturor probelor administrate atât de agentul constatator, cât și de instanța de judecată, cercetate în cadrul ședinței de judecată în conformitate cu art. 425 din Codul contravențional.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 5 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise.

Conform art. 8 din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acțiunea contravențională.

Conform art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Obiectul juridic îl constituie depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiuni alternative descrise supra.

Latura subiectivă a contravenției în cauză se caracterizează prin vinovăție intenționată, intenție directă, astfel, contravenientul înțelege că a depășit viteza de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră

Instanța de judecată apreciază critic argumentul contestatarului bazat pe nevinovăția acestuia, or, din probele cercetate în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine și fără echivoc comportamentul contestatarului, care a depășit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.

Prin urmare, examinând în cumul totalitatea probelor administrate şi apreciindu-le în conformitate cu art. 425 din Codul contravențional, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilităţii şi coroborării lor în ansamblu, instanţa apreciază că, Ciobanu Viorel prin acţiunile descrise, a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, conform indiciilor: „Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră”.

Sunt irelevante argumentele contestatarului precum că nu este vinovat de comiterea contravenției, or, începând de la stadia de constatare a contravenției și ulterior, în parcursul cercetării cauzei în instanța de judecată, careva dubii și bănuieli rezonabile ce ar pune la îndoială acțiunile comise de contestatar, iar ca urmare probele descrise mai sus ferm demonstrează existența faptei contravenționale.

Verificând temeinicia deciziei asupra cauzei contravenționale, pornind de la probatoriul administrat în cadrul constatării contravenției constituit din materialele acumulate în sensul constatării contravenției, instanța reține că probele administrate la materialul contravențional vin a fi suficiente pentru constatarea contravenției și anume: buletinul de verificare metrologică nr. AS-BV-3-19/136 093, eliberat la 07 iunie 2024, a aparatului pentru măsurarea vitezei de mişcare tip LTI 20/20 TruCAM II, nr. TC007495, SUA, de către Laboratorul Mărimi Electromagnetice, Frecvenţă şi Timp a INM (f.d. 14), conform căruia acesta este admis pentru utilizare pentru perioada 07 iunie 2024 – 07 iunie 2025; certificatul nr. 34/17-7450 din 08 noiembrie 2023, valabil până la 08 noiembrie 2024, eliberat *****, agent principal Bocevar Vitalie, dovadă a faptului că a fost instruit, a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1139/2003, Instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul aparatului pentru măsurare și înregistrare video de mișcare a autovehiculelor de tip „Laser LTI 20/20 TruCAM”, „Laser LTI 20/20 TruCam II” și este admis la utilizarea acestuia în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite (f.d. 13); extrasul de pe aparatul de măsurat viteza TruCAM II, nr. TC007495 (f.d. 12).

Mai mult, din probele administrate și care ulterior au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu s-a probat de către contestatar o situație diferită de cea reținută în decizia asupra cauzei contravenționale, nici cu privire la situația de fapt și nici cu privire la temeiurile de drept reținute.

Pe de altă parte, deși în cadrul constatării procesului contravențional, făptuitorul este degrevat de sarcina probațiunii nevinovăției sale, circumstanțele devin contrare în

cadrul contestării unui proces verbal cu privire la contravenție, în care sarcina probațiunii în răsturnarea probatoriului administrat trece în seama contestatarului nemijlocit.

Reieşind din circumstanţele cazului şi ţinând cont de pedeapsa contravenţională, care constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a făptuitorului, care se aplică de agentul constatator, în numele legii, persoanelor vinovate de săvârșirea contravenţiilor și impune lipsuri și restricţii drepturilor lor, instanța reține că agentul constatator legal a stabilit sancțiunea în privința lui Ciobanu Viorel, sancțiunea se încadrează în limitele stabilite legiuitor și nu există temeiuri de modificare a sancțiunii.

Analizând probele prezentate în ședința de judecată, instanța concluzionează că argumentele invocate în contestație sunt nefondate și urmează a fi respinse cu menținerea fără modificări a deciziei asupra cazului contravențional și procesului-verbal cu privire la contravenție, deoarece, atât decizia asupra cazului contravențional, cât și procesul-verbal în cauză au fost întocmite conform normelor legale, iar acțiunile lui Ciobanu Viorel corect au fost calificate în prevederile art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, sancțiunea a fost stabilită corect și în limitele normei de învinuire.

În conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge contestația depusă de Ciobanu Viorel împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 664609 din 24 august 2024 și deciziei de sancționare a agentului constatator din cadrul INSP din 24 august 2024, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul.

Președintele ședinței
Judecător **Aliona Sârbu**